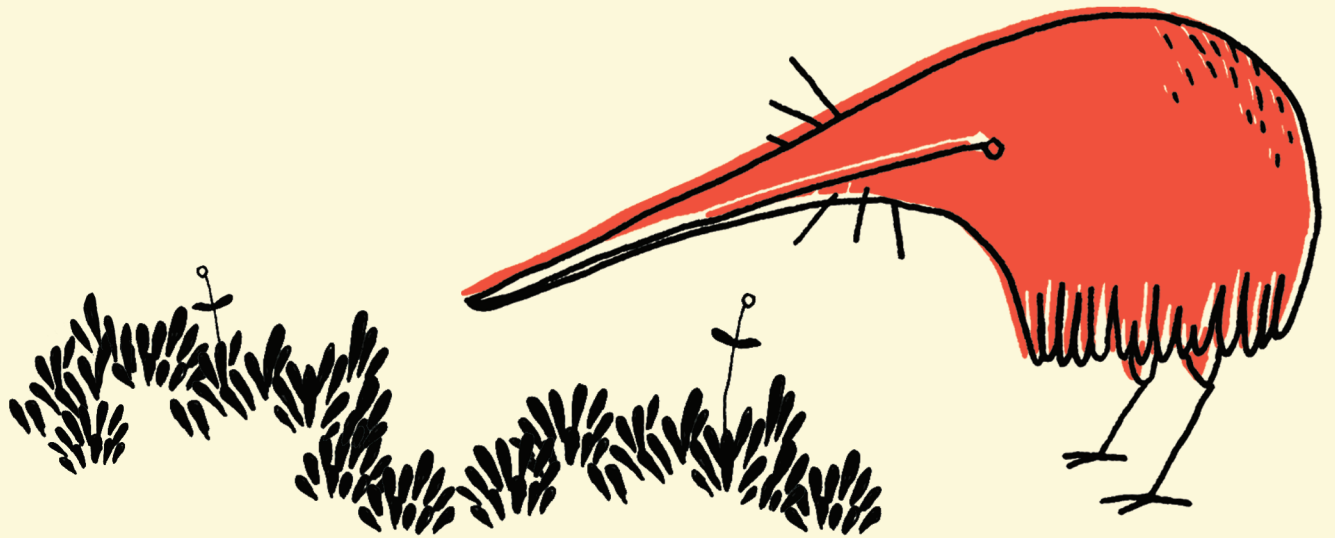

OPINNÄYTETYÖ

Sara Elina Irene Halkola 2015

VIELÄ TÄÄLLÄ

Kahdenkymmenen uhanalaisen eläimen kuvittaminen

Lahden Ammattikorkeakoulu
Muotoilu- ja Taideinstituutti
Viestinnän koulutusohjelma
Graafinen suunnittelu
Opinnäytetyö syksy 2015
Sara Halkola

TIIVISTELMÄ

Kahdenkymmenen kuvituksen kokonaisuus tyylitteleillä ja tarkastelemalla kohteita

Opinnäytetyön aiheena käsittelen kahtakymmentä eläintä ja näistä tyylitellen luon tunnistettavia hahmoja mahdollisimman vähin yksityiskohdin. Kirjallisessa osiossa käyn läpi omaa työprosessiani vaihe vaiheelta ja kirjallisuuden avulla tutkin kohteen pelkistämistä ja havainnointia. Esittelen myös tuotteen, postikorttikirjasein, joksi kuvitukset lopuksi kokoon.

Työn tavoite on harjaannuttaa omaa kohteen havainnointiani ja kehittää valmiuksiani kuvituksen saralla.

Avainsanat:

**Kuvitus
Pelkistäminen
Tyylittely
Havainnointi**

ABSTRACT

Creating a collection of twenty illustrations by stylization and close inspection of targets

As my graduation project I'm studying twenty animals and from these I create recognizable characters by stylization and with as little detail as possible. In my process description I will go through my work process from the beginning to the end and study stylization and examining the target of illustration with the help of source material. I will also present the final product which I will create from my illustrations, a post card booklet.

The goal of my work is to train my eye in studying my target and to improve my illustration skills.

Keywords:

**Illustration
Simplification
Stylization
Observing**

SISÄLLYS

1 Johdanto

2 Pohdintaa

- 2.1 Miellyttävä kuva
- 2.2 Pelkistäminen
- 2.3 Tyylyttely

3 Prosessi

- 3.1 Työn taustaa
- 3.2 Aloitus
- 3.3 Suunnan korjaus

4 Viimeistely tuote

5 Itsearviointi ja yhteenveto

Lähteet

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aiheena on ”kahdenkymmenen kuvituksen kokonaisuus tyyllittelemällä ja tarkastelemalla kohteita”. Tutkin valitsemiani uhanalaisia eläinlajeja ja teen näistä pelkistetyt, mutta silti tunnistettavat hahmot. Kuvitukset sovitan postikorteiksi ja näistä kokoan kirjaseen eli kahdenkymmenen kortin setin, joka toimii mielenkiintoisena tuotteena. Eläimet olen valinnut WWF:n sivuilta ja tutkimalla Wikipedian Uhanalaiset eläimet- osiota.

Työni tavoitteena on harjaannuttaa omaa silmääni kohteen havainnoinnissa ja kehittää taitojani kuvituksen saralla. Haluan piirtäessäni tutkia hahmoja ja sisäistä sen, mikä on olennaista kun halutaan tehdä monimutkaisesta aiheesta/kohteesta lähestyttävä ja helposti ymmärrettävä. Mitä täytyy ottaa huomioon kun yksityiskohtia karsitaan?

Teen opinnäytettäni henkilökohtaisena projektina, jota kohtelen harjoituksena omille taidoilleni ja jonka lopputuotteesta toivon saavani kuvitusnäytteitä portfoliooni. En ole hankkeistanut työtäni.

Olen piirtänyt lapsesta saakka miltei järjestelmällisesti ja kuvittajan ammatti on aina ollut mielen perukoilla vaikka jokainen opinto-ohjaaja halusi kammata minua siltä tieltä. Piirsin aina poikkeuksetta eläimiä kun tuli kuunnella luentoa hiljaa paikallaan. Piirtelyni tulkittiin välinpitämättömyydeksi vaikka se auttoi keskittymään opettajien ääneen ja aiheeseen. Jollakin henkilökohtaisella tasolla haluan näyttää mihin oppitunneilla ja omalla ajalla piirtely on minut tuonut. Aihe tuntuu omalta ja lähestyttävältä.

Toisaalta ympäristöasiat ovat minulle tärkeitä ja haluan tuoda niitä esille aihevalinnallani ja lopputuotteen mahdollisella käyttötarkoituksella. Tavalliselle ihmiselle eläintensuojelu on ehkä yksi konkreettisimmista ja tunnetuimmista tavoista vaikuttaa asioihin. Halusin perehtyä katoamisvaarassa olevaan lajikirjoon ja poimia sieltä otollisimpia kohteita ajatellen tuotettani. Usein huomaa miten ympäristöaiheista puhuttaessa on helpointa vedota ihmisten tunteisiin, sillä järjen ihminen on liittännyt vahvasti rahan tekoon. Luontoa ja sen eläimistöä suojelemalla usein sivuutetaan kaivattu materiaali rikastuminen kun yritetään turvata pieni pala parempaa huomista.

Pyrin omilla valinnoillani olemaan osa arvomaailmaani ja mieleeni tuli tietty hetki. Ostin kortteja lähetettäväksi tuttaville. Näin Emmi Jormalaisen kuvittamat postikortit Suomen luonnonsuojeluliitolle. Pistin merkille kortin takana olevan tekstin, joka kertoo vastaanottajalle lähettäjän tukevan saimaannorpan suojelua. Tässä vedottiin tunteisiin. Kortin ostaja tukee aatetta ja saa hyvän mielen ostoksestaan, ja norppa saa hieman lisää apua. Tarvitaan kuitenkin myötätuntoa herättävä kohde, sillä hämähäkki ei välttämättä vetäisi yhtä suurta yleisöä kuin norppa.

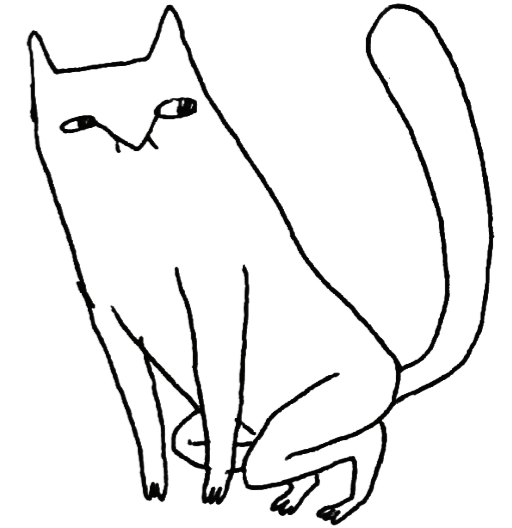
Vaikka prosessini tulee keskittymään piirtämiseen ja muuhun työskentelyyn itse kuvitusten parissa, koen myös tärkeäksi kuvitusten ja lopputuotteen käyttötarkoituksen. Valitsin WWF:n ja Wikipedian listoilta sympattisia ja kiinnostavia eläimiä. Myös niitä, jotka ovat esillä paljon ja jotka ihmiset tunnistavat. Mielleyhtymät ovat tärkeitä. Käyttämällä tiikeriä esimerkkinä, voidaan ehkä helpommin johtaa yksilö tutkiskelemaan suurempaa uhattua lajikirjoa johon kuuluvat myös lepakot,

hyönteiset ja kalat, joista huolehtiminen ei välttämättä ole tullut mieleen. Olen usein pohdiskellut eläintensuojeluun liittyvää ”mediaseksikkyyttä” lajien kohdalla, ja sain valinnoissani huomata sen konkreettisesti.

Rajasin kuvitusten määrän kahteenkymmeneen, sillä piirtämisen lisäksi työhön kuului myös tuotteen ulkoasu ja toimivuus. Kuvituksia luonnostelin useaan otteeseen lyijykynällä tottuakseni aina kunkin eläimen muotoon. Karhua ja apinaa ei voi piirtää samanlaisella tunteella ja tottumuksella minkä opin hyvin työskennellessäni. Havainnoin kutakin eläintä erilaisissa asennoissa, joistakin piirsin geneerisiä kuvia ilman esimerkkimateriaalia. Saatoin hahmotella ensin mielikuvaa apinasta ennen kuin siirryin valitsemaani lajiin. Pyrin pitämään jäljen ja tyylin samanlaisena kussakin kuvituksessa, jotta yhtenäinen kokonaisuus olisi mahdollinen.

Tyylini piirtää on leikkisää ja persoonallinen jälki on minulle ensisijaisen tärkeää. Seuraan paljon suosittuja piirrossarjoja ja sarjakuvia, ja joissakin töissäni niiden vaikutteet näkyvät. Olen pelkistänyt piirroksiani ja olen oppinut ottamaan mallia, mutta myös rikkomaan jonkin tietyn tyylin/tavan tehdä kuvaa ja omaksumaan viehättäviä piirteitä ja häivyttämään ne osaksi omaa kuvitustyötäni. Seuraan eri tekijöiden blogeja ja näin ollen myös suositut, ajankohtaiset tyyli vaikuttavat omaan työskentelyyni.

Opinnäytetyössäni olen siis joutunut ottamaan huomioon omat arvoni, vaikutteeni, muiden odotukset ja omat työtapani. Pyrin niiden puitteissa luomaan, en vain harkitut kuvitukset, vaan kokonaisuuden tuotteena, joka toimisi sekä kaupallisesti että ajatuksia herättävästi.

2 POHDINTAA

2.1 MIELLYTTÄVÄ KUVA

Voiko miellyttävän kuvan määritellä niin, että jokainen pystyisi tietyllä tavalla tehdessään luomaan hyvän kuvan? Hyvän kuvan muodostamiseen löytyy ohjenuoria kuten esimerkiksi kultainen leikkaus, perspektiivi, kontrasti, tasapainoinen sommittelu, liike.

Aiheita ei enää pystykään rajaamaan samankaltaisesti. Emme voi erotella asioita, joita piirtämällä saisimme varmasti koskettavan lopputuloksen. Myös teknisesti erinomainen kuva voi jättää havainnoijan kylmäksi kun taas karkeammin, vapaammalla kädellä luotu teos voi pitää otteessaan kauemminkin. Miellyttävyys ei siis olekaan välttämättä mitään niin konkreettista kuin teoksen sisältö ja tekniikka.

Miellyttävä, hyvä kuva pyrkii tuottamaan elämyksellisyyttä. (Hatva 1993, 51.) Toisin sanoen siis kokemuksia ja tunteita. Olisi helppoa lähteä pohtimaan esteettisyyttä ja kauneutta, mutta tämä sulkisi kammottavilta kuvilta pois mahdollisuuden olla hyviä. Ihminen havainnoi ympäristöään subjektiivisesti ja tätä väärittävät mm. yksilön aiemmat kokemukset, uskomukset, mielenkiinnon kohteet ja tunteet. Surullisesta ja ahdistavasta kuvasta voi löytää lohtua ihminen, joka on joutunut kokemaan kuvattuja aiheita tai jokin teoksessa herättää myötätuntoa ja saa samaistumaan. Kauhusta kiinnostunut ja vahvoja kokemuksia hakeva saa tunteeseensa vastakaikua kuvasta, joka ei välttämättä ole pelolle vihkiytymättömälle millään asteella miellyttävä.

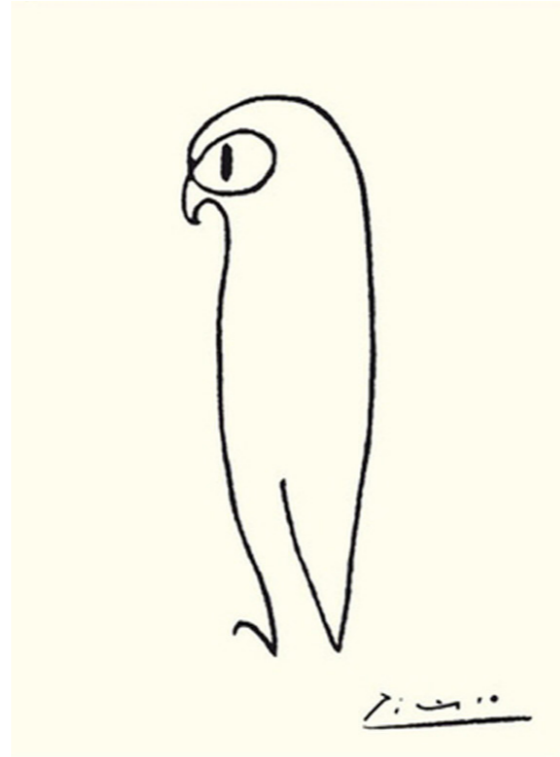

On siis täysin mahdollista saavuttaa miellyttävän kuvan status myös ilman kauneutta ja teknistä osaamista. Sanotaan usein, että kauneus on katsojan silmässä, vaikka ehkä olisi osuvampaa puhua tunteista. Mikäli teos saa havainnoijan sisällä aikaan ajatuksia, on se todennäköisesti onnistunut tuottamaan elämyksen. Hyvällä kuvalla on siis monta ulottuvuutta. Taide pyrkii usein esteettisyyteen ja kauneuteen mutta nämä eivät silti ole ainoita hyvän kuvan ominaisuuksia. Epämiellyttävätkin aiheet voidaan pyrkiä esittämään "kauniisti" mutta ajatusten herättäminen voi tehdä karustakin kuvasta miellyttävän.

2.2 PELKISTYS

Tutkin tämän prosessin aikana Picasson yksinkertaistettuja piirroksia eläimistä, joista yksi tunnetuimmista hahmoista lienee pelkistetty härkä. Sarjaan kuuluu yksitoista kuvaa, joista jokainen on harkitumpi versio edellisestä. Picasso työsti eläintä riisumalla sen yksityiskohdista, jotta hän pääsisi lähemmäs härän perimmäistä olemusta. Tämä vaati eläimen muodon perusteellista tutkimista ja prosessista käy selkeästi ilmi miten taiteilijalla on pelkistettäessä käytössään monta eri ilmaisun astetta kun siirrytään realismista abstraktiin. (Artyfactory, 2015)

Pelkistämisessä tärkeintä on löytää asiat ja yksityiskohdat, jotka tekevät kohteesta tunnistettavan. Itse harjoitin tätä valitsemieni eläinten kohdalla niin, että ennen kuin tutustuin lajikohtaiseen kuvamateriaaliin, piirsin hahmon ulkomuistista. Hahmotin muistettavia

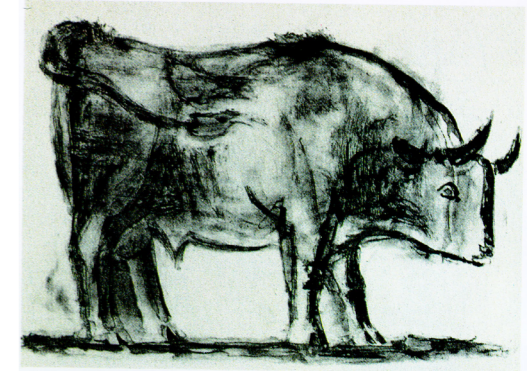

1. Pablo Picasso, "The Owl", linnun hahmo yhdellä vivalla.

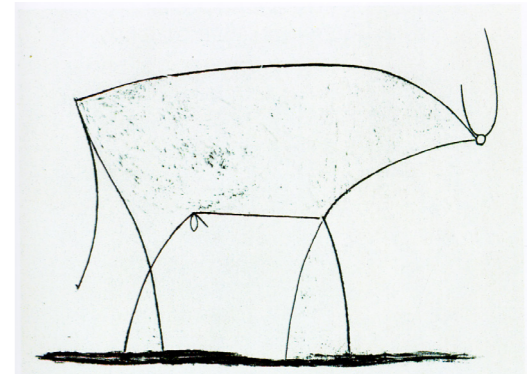
piirteitä, jotakin joka oli jäänyt olennaisena mieleeni. Okapin kohdalla osuin oikeaan jo kylmäharjoittelun kohdalla; keskeisiksi piirteiksi muodostuivat suuret korvat, pitkät jalat ja kehon ominainen rakenne.

Kuten Picasson härässä, kehon muoto, niskan kaari ja pään suhde koko muuhun eläimeen olivat läsnä kohteen muodonmuutoksessa. Voimme valita kuvaammeko sitä, miltä kohde näyttää, vai keskitymmekö siihen, mitä kohde on tai mitä se edustaa. Pystymme kuvaamaan härän karvantarkasti kuin valokuvan, ja sillä voimme tuottaa elämyksen katsojalle, mutta lähinnä hämmästyksen siitä, miten oikealta ja todelliselta kuva voi näyttää. Oikean elämän siirtäminen kuvaksi ei kuitenkaan ole mahdollista.

Kun omistaudumme kohteen havainnoimiselle ja haastamme mielikuvamme "todellisesta" härästä, voimme riisua hahmon kaikesta ylimääräisestä ja kuvata jonkinasteisen abstraktin olemuksen, joka johtaa härkään. Hieman samalla tavoin kuin meillä on perustavanlaatuisen mielikuva tuolista ja siitä, miten tietyt muodot ja osat auttavat meitä tunnistamaan muodon tuoliksi. Havainnoinnin lomassa taiteilijan oma näkemys toimii seulana sille, mitä ominaisuuksia painotetaan.

2. Pablo Picasso, "Bull - plate 1", kohteelle uskollinen havainto.

3. Pablo Picasso, "Bull - plate 11", lopullinen, pelkistetty kohde.

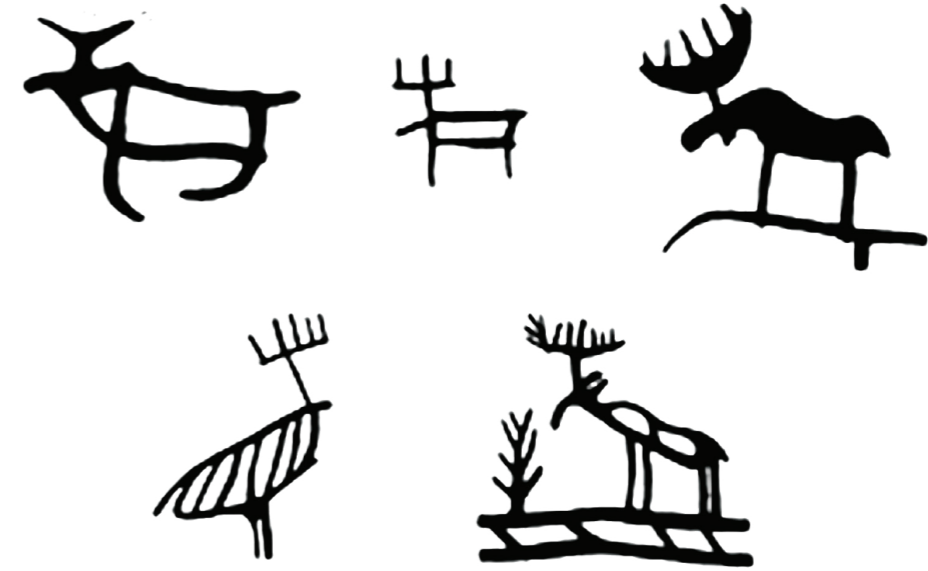
2.3 TYYLITTELY

Siinä missä pelkistäminen harjoittaa kohteen olemuksen havainnointia, tyyllittely antaa lisää ilmaisunvapautta tekijälle. Yksityiskohtien karsiminen itsessään on osa tyyllittelyä, mutta lähestyn asiaa kuvan tarkoituksen ja taiteilijan aikomuksen kannalta.

Primitiivinen taide on hyvä esimerkki tyyllittelystä ja ihmisen varhaisesta kyvystä käsitellä maailmaa abstraktisti. Ihminen on antanut muodoille ja olennoille merkityksiä, ja näitä yhdistelemällä on voitu luoda jotakin, jonka yhteisö ymmärtää ilman sekasortoista, realismiin viittaavaa viivavyyhteä. Luolamaalauksissa yhdistyvät vahvasti tyyllitellyt, symboliset eläin- ja ihmishahmot arkisen viestinvälityksen ja tarinankerronnan kanssa. Jo varhain on ymmärretty merkkejä, ja kuvien kautta ihminen kehitti tehokkaan tavan ilmaista itseään entistä paremmin. Tyyllittelemällä kohdetta pystyy siis vahvistamaan viestiä, jonka haluaa välittää, oli sitten kyse puhtaasta informaatiosta tai kokemuksen tuottamisesta, taiteesta.

Opinnäytteeseeni tekemäni kuvat ovat muotokieleltään pyöreitä, yksinkertaisia ja lähestyttäviä, sillä kuvien tarkoitus on olla leikkisiä, herättää myötätuntoa ja halua jakaa niitä eteenpäin. Tässä tapauksessa valitsemani tyyllisuunta eroaa ratkaisevasti esimerkiksi tekemistäni kuvituksista, jotka olivat osa pelottavien olentojen tietokirjaa.

Kun pyritään kuvaamaan jotakin epätodellista, realismilla leikkittely tuo aiheen epämukavasti lähemmäs todellisuutta. Tyyllittelemällä taiteilija voi korostaa teoksen tunnetilaa ja tahtoessaan muuttaa kuvaamansa aiheen merkitystä. Ihmismäinen, vaatteisiin pukeutuva hiiri on leikkisästi ja sarjakuvamaista muotokieltä käyttämällä kuvattuna sympaattinen, mutta jos olento kuvattaisiin inhorealisticesti kauhugenren vaikutteilla, olisi viesti ja tarkoitus käänteinen.

4. Primitiivisiä hirviä noitarummun kuvituksista.

3 PROSESSI

3.1 TYÖN TAUSTAA

Kun valitsin opinnäytetyön aihetta, tiesin että halusin kuvittaa ja kasata kuvituksistani kirjan. Olin aiemmin tehnyt itsenäisiä kirjaprojekteja, sillä käsin sitominen kiehtoi minua, enkä ajatellut tarkemmin työlleni varsinaista tarkoitusta muuten kuin materiaalina portfoliooni. Aloitettuani huomasin kuitenkin työmäärän olevan varsin suuri, jos alkaisin taittaa kirjaa kaiken muun ohella. Jouduinkin siis miettimään lopputuotteen uudelleen, sillä työskentelyni nojautui vahvasti juuri kuvittamiseen eikä niinkään taittamiseen.

En kuitenkaan halunnut heittää jo tehtyä suunnittelu-työtä hukkaan. Olin piirtämisen lomassa luonnostellut ja harkinnut kirjan ulkoasua ja taittoa sekä muita kuvallisia elementtejä, joita käyttäisin osana kokonaisuutta. Kaikki nämä olivat kuitenkin enemmän tai vähemmän hyödyllisiä kun työmäärän selvittyä jouduin harkitsemaan lopullista tuotteen muotoa uudelleen. Lisäksi nopeasti päätetty kehys kuvituksille, kirja, alkoi tuntua tylsältä ja mielenkiinnottomalta aiheelta. Halusin sitenkin kokeilla jotakin uutta ja mieltä käyttötarkoitusta hieman pidemmälle.

Olin aikaisemmin keskustellut tuotteiden säilytysarvosta koulussa ja jouduin pohtimaan, mitä esimerkiksi itse ottaisin vastaan halukkaammin kuin taas uuden kirjan hyllyyn istumaan. Postikortit tuntuivat tutulta ja mainiolta tavalta jakaa kuvituksia eteenpäin, ja tutkiessani lisää aihetta törmäsin erilaisiin kokonaisuuksiin joiksi kortteja oli koottu. Nippu kortteja kirjan muotoon kevyesti liimattuna muodostaisi kiinnostavan tuotteen

kaupan hyllylle, enkä joutuisi heittämään pois aikaisempia suunnitelmiani ainakaan suurissa määrin. Pohdin myös mahdollisuutta, jossa tuotteen ostaessa osa rahoista menisi esimerkiksi Suomen luonnonsuojeluliitolle kuten on Emmi Jormalaisen kuvittamien korttien kanssa. Eläinlajin suojelu sukupuutolta ja eläinkummiksi ryhtyminen on kuitenkin yksi tutuimmista ja konkreettisimmista tavoista auttaa, vaikka ei aktiivinen olisikaan. Pienikin teko auttaa, antaa kuluttajalle tunteen tärkeydestä ja voi antaa alkusysäyksen halulle ottaa asioista selvää. Perustelin itselleni uuden käyttötarkoituksen sillä, että kaunis ja kiinnostava tuote, josta voisi jakaa muillekin eikä vain keräisi pölyä, palvelisi varojenkeruuteoriaa paljon paremmin.

Vaikka lopputuote aiheutti päänvaivaa, tärkein osa työtä eli kuvitukset, olivat olleet mielessäni selkeänä alusta lähtien. Tekotavaksi olin valinnut itselleni ominaiset, selkeät viivapiirrokset, joista tällä kertaa kuitenkin karsisin pois yksityiskohtia ja havainnoisin enemmän kohteen muotoa ja olemusta.

Piirrän usein ulkomuistista ennemminkin hahmojen mielikuvia sen sijaan että yrittäisin tavoitella tunnistavuutta. Halusin tällä kertaa ottaa enemmän tuntu-
maa kohteisiin ja pohtia pelkistämistä. Tämä tuki myös päätöstäni tyylitellä eläimet leikkisään suuntaan. En ole koskaan kokenut kohteen tarkkaa jäljentämistä mielekkäänä, mikä on vuosien varrella tullut erittäin hyvin selväksi elävän mallin piirtämisen aikana. Viitteelliset, muutaman minuutin kestävätkin kuvat olivat aina silmissäni miellyttävämpiä kun tunteja hinkattu, tuijotettu ja puhki kulutettu, mutta tarkka yksittäinen kuva.

- 1 Axolotli
- 2 Galapagosinpingviini
- 3 Intiantapiiri
- 4 Iriomotenkissa
- 5 Isomuurahaiskarhu
- 6 Isopanda
- 7 Kakapo
- 8 Kärpänsokasiili
- 9 Lamantiini
- 10 Liito-orava
- 11 Lumiapina
- 12 Mustahämähäkkiapina
- 13 Okapi
- 14 Pallovyötiäinen
- 15 Puukenguru
- 16 Ruskokiivi
- 17 Saiga
- 18 Saimaannorppa
- 19 Sumatranoranki
- 20 Sumatrantiikeri

Työtä varten valitut eläimet.

Ympäristöaiheet voivat helposti tuntua saarnaavilta joten halusin lopputuloksen olevan miellyttävän kevyt olematta kuitenkaan ällöttävän suloinen tai mielistelevä. Ajattelin myös tyylin huolettomuuden antavan kontrastia vakaville ja ajankohtaisille ympäristöaiheille ja siihen, mitä ihminen voisi asioiden hyväksi tehdä.

3.2 ALOITUS

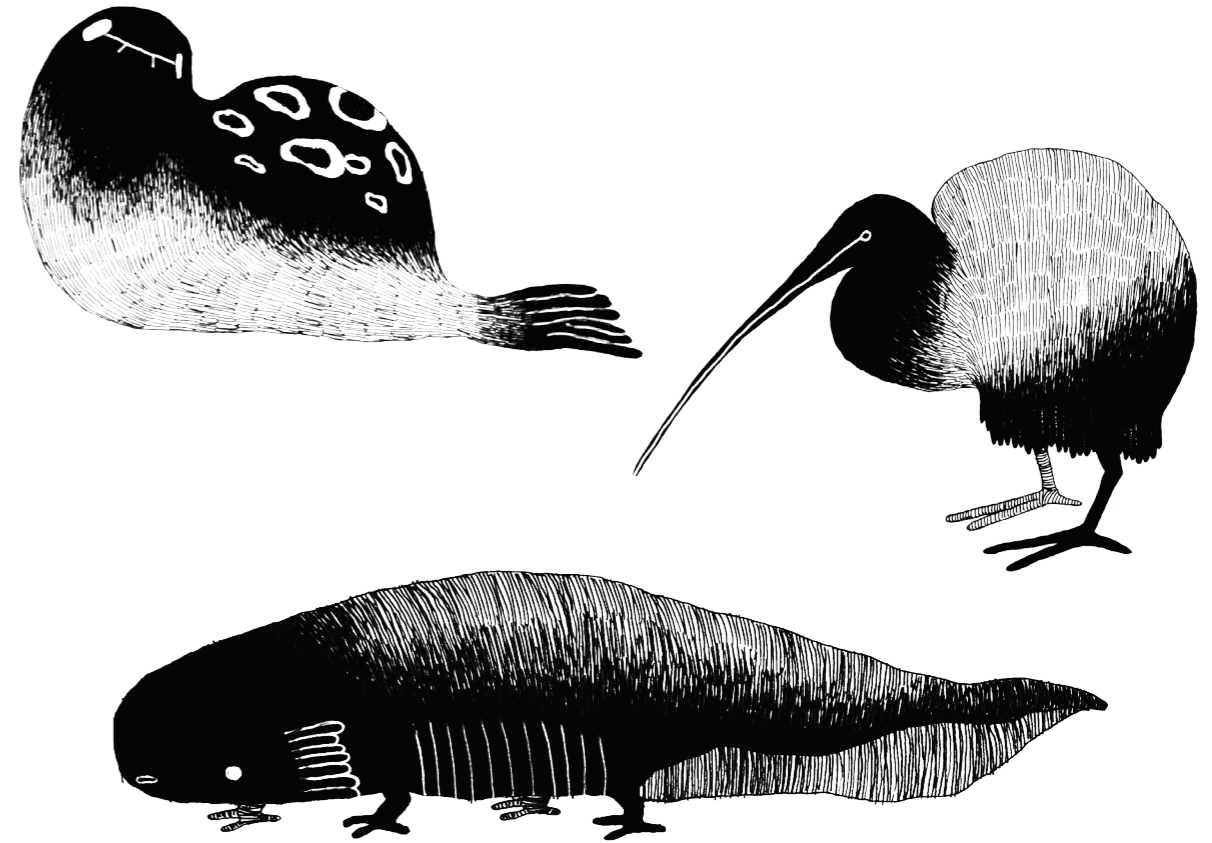
Aloitin työskentelyn piirtelemällä valituista eläimistä tutuimpia ensin aina tilaisuuden tullen luonnoskirjaan sekä tulosteiden taakse. Halusin aloittaa piirteistä, jotka olivat minulle tuttuja. Tiesin, miltä esimerkiksi kiivilintu suunnilleen näyttää mutta en ollut koskaan tarkemmin tutustunut eläimen asentoon ja tapaan liikkua. Piirsin rennosti kevyellä kädellä pieniä kuvia suurista sekä pitkäraajaisista apinoista ja jätin valitsemani lajit muistini varaan. Näin löytäisin ainakin osasta lajikirjoa mieleenpainuvimmat muodot. Tämä oli lämmittelyä, joka myöhemmässä vaiheessa pelasti työprosessini.

Harjoittelun jälkeen otin työn alle yhden eläimen kerrallaan. Etsin siitä referenssikuvia ja tein nopeita piirroksia suoraan luonnostelematta ohuella kuitukärkitussilla eri asennoista. Tarkastelin olennon mittasuhteita ja ominaispiirteitä. Tarkoitukseni oli ollut pysyä pienessä koossa, mutta kun viimein piirsin lopullista eläintä, kuvan koko oli kasvanut kolmasosalla. Nopeiden asentopiirrosten jälkeen päätin suunnan johon halusin kutakin eläintä viedä ja luonnostelin lyijykynällä lopullisen tuntuista versiota paksulle piirustuspaperille. Olin ehtinyt tehdä useamman valmiiksi kun parin päivän

tauon jälkeen katsoin töitä uusin silmin. Hahmot olivat jäykkiä, ja olin huomaamattani ujuttanut yksityiskohtaiset viivoitukset mukaan antamaan syvyyttä. Kuvat olivat tyylieltyjä mutta eivät tarpeeksi pelkistettyjä. Hahmot olivat tukossa, enkä pitänyt siitä, miten kauempaa tarkasteltaessa en nähnyt muotoa, ainoastaan harmaan möykyn.

Minulle ominaiset viivoitukset olivat liikaa eivätkä sopineet alkuperäiseen, kevyempään suunnitelmaani. Ne saivat hahmot myös näyttämään synkiltä, eivät lähestyttäviltä. Jatkoisin uuden eläimen parissa ja pyrin keventämään tekotapaani mutta kädenjälkeni ei ollut tarpeeksi rentoa. Turhauduin kun käden liikkeet alkoivat tuntua pakotetuilta. Tauon jälkeen sisäistin kuvien ongelmat.

Viereinen sivu: Liian yksityiskohtaisesti piirrettyinä saimaannorppa, ruskokiivi ja axolotli. Tuloksena liian raskaat, epäselvät kuvitukset.

3.3 SUUNNAN KORJAUS

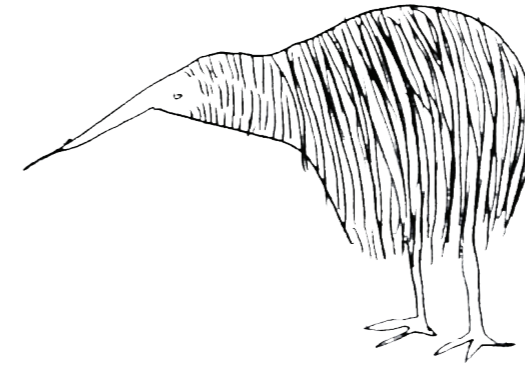
Palasin aivan ensimmäisten luonnosteni pariin. Ne olivat pieniä, selkeitä ja sympaattisia aina vain raskaammilta vaikuttaviin, työstetympiin kuviin verrattaessa. Hylkäsin heti tiiviin viivoituksen ja jatkoin ensimmäisiä luonnoksia hieman pidemmälle. Harjoittelin vain eläimen yleisen muodon piirtämistä ja tyyllittelin näitä ns. varjokuvia. Kiivilinnulle ja muutamille muillekin oli matkan varrella muotoutunut liian realistiset suhteet esimerkiksi pään ja kehon välille. Halusin mennä taaksepäin omassa työssäni ja pitää selkeämmin mielessä Picasson härät sekä vanhat luolamaalaukset vaikka kuvallinen ilmaisuni olikin paljon sarjakuvamaisempaa ja hellyyttävämpää kuin esikuvillani.

Millainen oli linnun ensivaikutelma kun tutkin kuvia? Millaisia olivat sokeat piirrokseni, mielikuvani linnusta? Minun oli verrattava havaintojani ja ideaani kiivistä. Mitä enemmän kasasin hahmoa, sitä paremmalta ensimmäiset luonnokset alkoivat näyttää. Jouduin tuomaan eläimiin lisää oleellisia piirteitä kuten linnun selkeät, pitkät jalat, jotka mielessäni olivat virheellisesti piilossa turkismaisena roikkuvan höyhenpiteen alla. Samalla pidin kurissa yksityiskohtien määrän ja sain eläimet toimimaan selkeämpinä kokonaisuuksina, yksittäisinä kuvina sekä vierekkäin aseteltuina. Luovuin lyijykynäluonnoksista jotka tein ensimmäisten kuvien alle. Tarkkojen kuvien piirtämisessä luonnostelu on olennainen osa työtappaa, se auttaa hallitsemaan kokonaisuutta. Olen silti omassa työskentelyssäni huomannut spontaanin tunnun katoavan ellen piirrä suoraan ilman ennaltamäärättyjä viivoja. Käteni liike jäykistyy eikä kynä tottele.

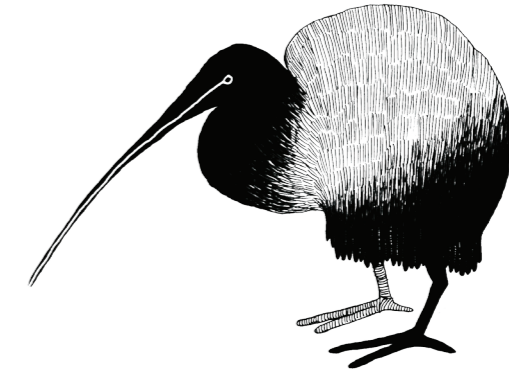
Kun näytin opponijalle ja ystäville uusia, yksinkertaisempia kuvia, niitä pidettiin parempina kuin aikaisemmin esiteltyjä, harmaita hahmoja. Molemmat olivat tunnistettavia ja toivat mieleen oikeita mielikuvia, mutta mielekkäämmiksi koettiin sarjakuvamaisemmat hahmot. Sain paljon positiivista palautetta ja rakentavaa kritiikkiä, joiden avulla aloin korjata kuvitusten yleistä dynamiikkaa ja elementtien suhteita toisiinsa. Palautteen avulla onnistuin entisestään korostamaan ja korjaamaan eläinten asentoa ja sitä kautta olemusta.

Varsinkin iriomotenkissa aiheutti päänvaivaa. Kyseessä on kehonmuodoiltaan tasapaksu, villavan turkin takia tumpelon oloinen, harmahtava villikissa. Palautteen jälkeen piirsin sen monta kertaa uudelleen koska en ollut saada selkää oikeanlaiseksi. Lopulta hahmon kaaret asettuivat kaikkia tyydyttävään muotoon.

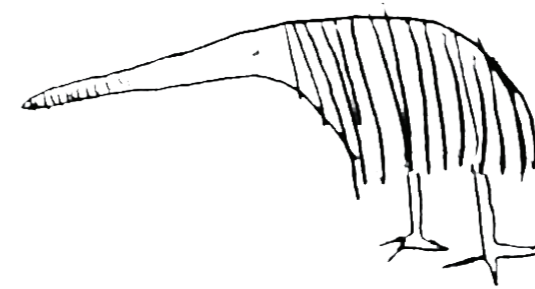
- (a) Varhainen luonnos ruskokiivistä jonka muotoa vein liian pitkälle.
(b) Tukkoinen, liian realistinen versio.
(c) Yksi ensimmäisistä ulkomuistista tehdyistä linnuista.
(d) Lopullinen lintu. Miellyttävämpi ja lähempänä tarkoituseränsä.

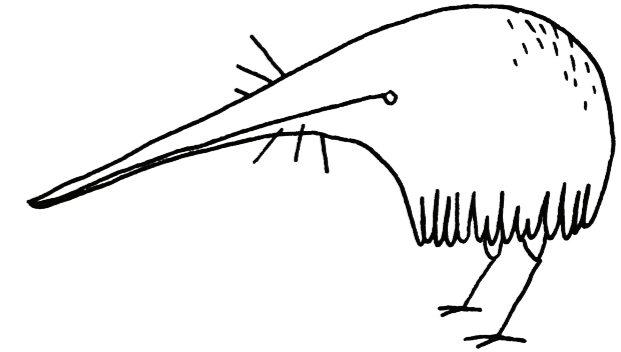
(a)

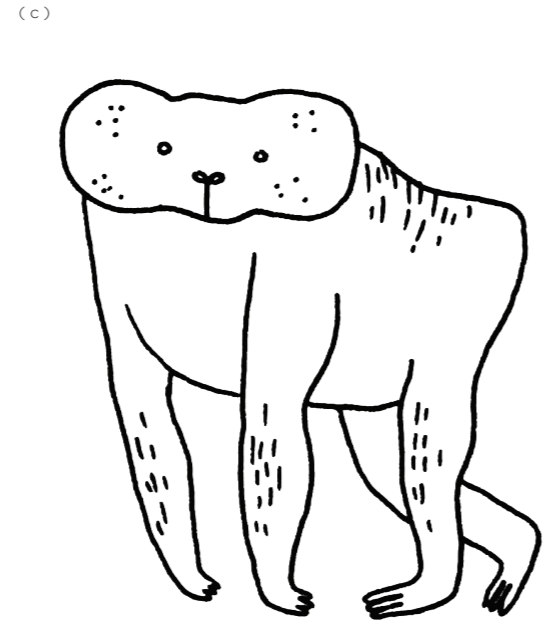
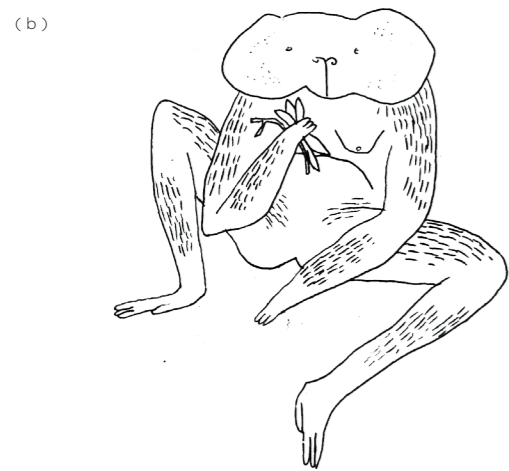
(b)

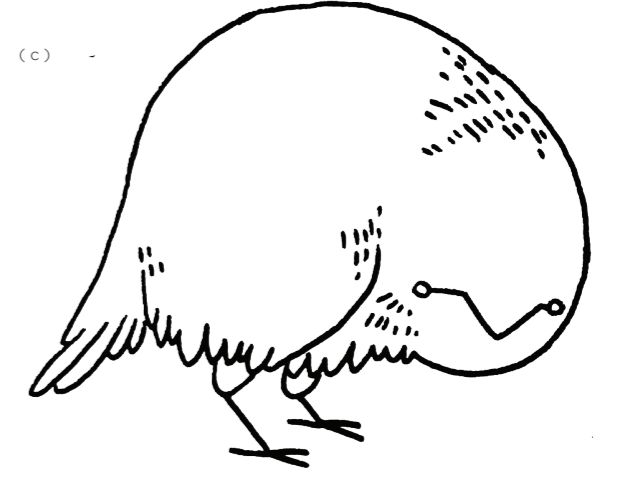
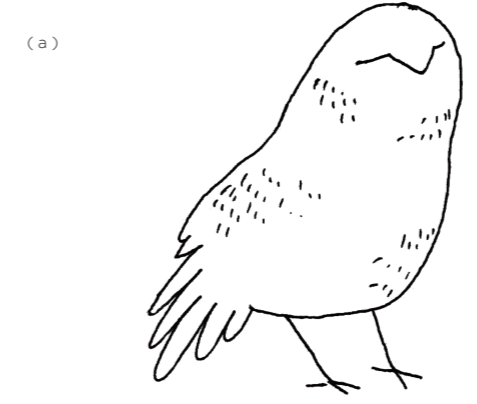
(c)

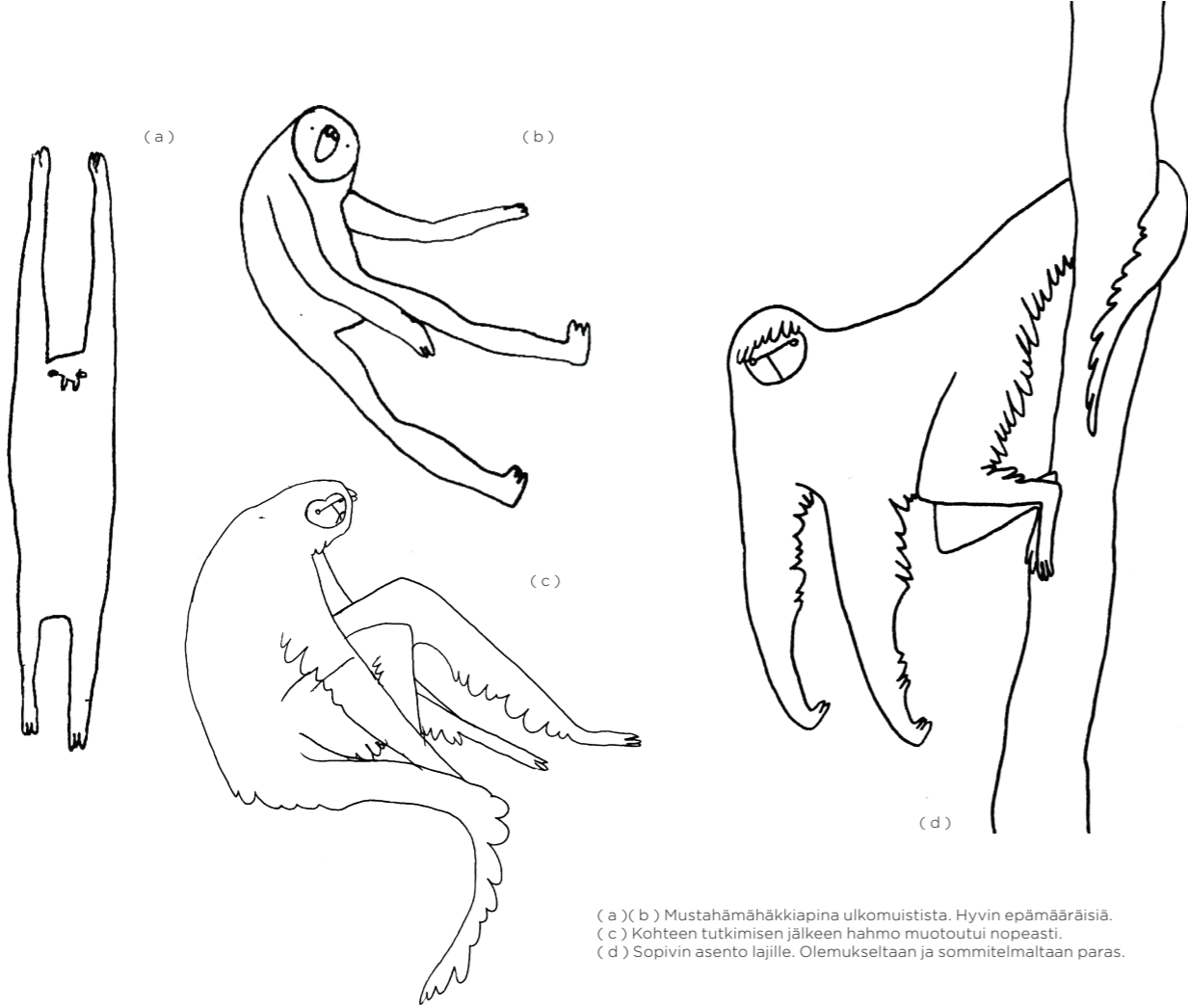
(d)

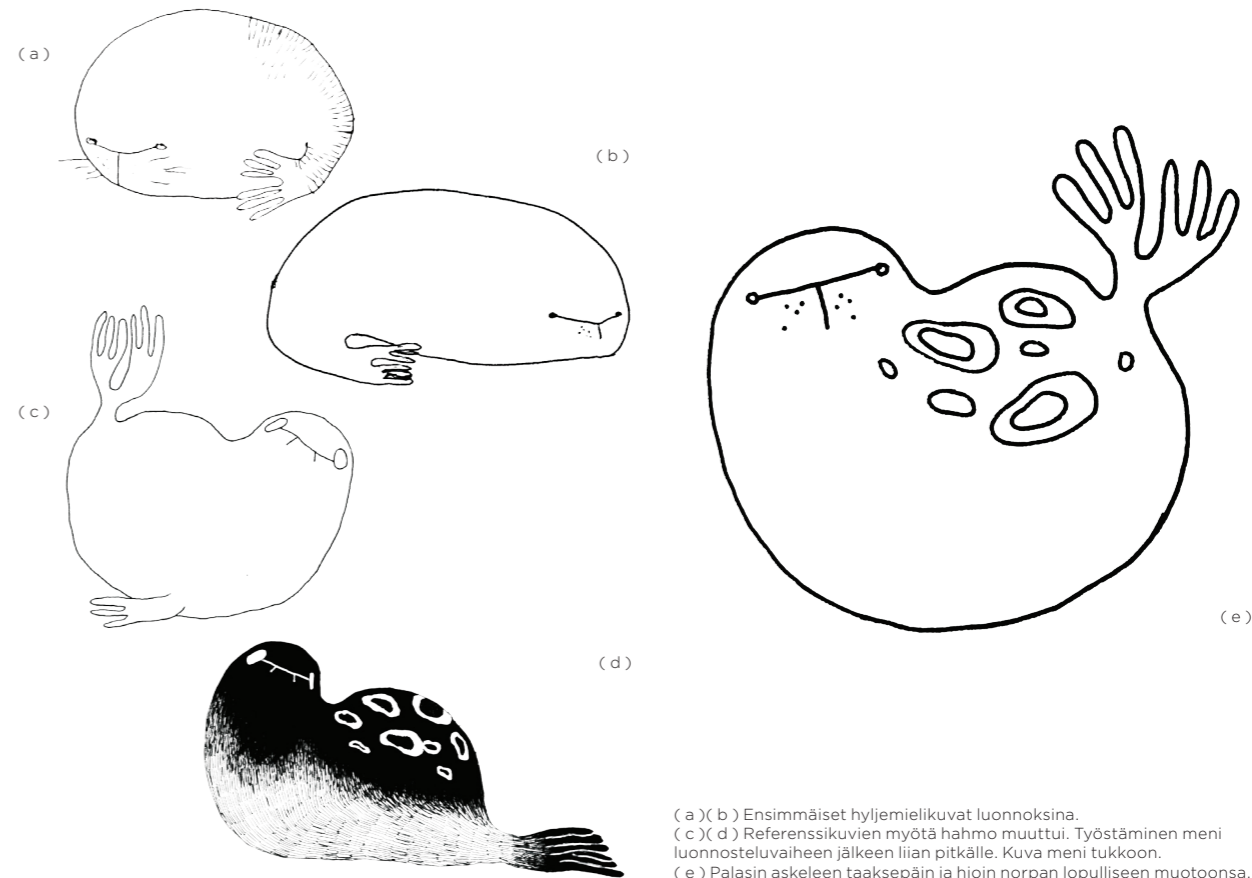
(a) Sumatranoranki ulkomuistista.
(b) Työstetympi versio, asennon hakemista. Liian monimutkainen.
(c) Lopullinen hahmo. Tarpeeksi huoleton.

(a)(b) Kakapon ensimmäiset luonnokset.
(c) Linnun muoto löytyi nopeasti, variaatio luonnoksissa oli pieni.

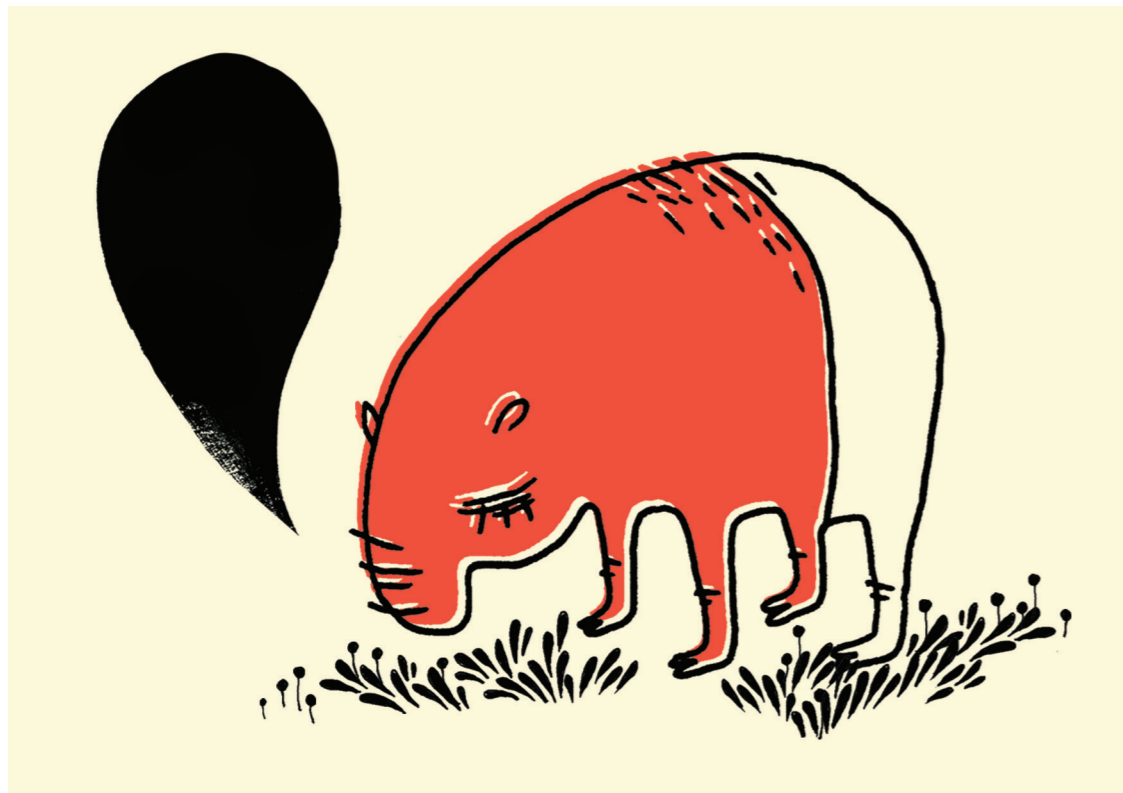

(a)(b) Mustahämähäkkiapina ulkomaistista. Hyvin epämääräisiä.
 (c) Kohteen tutkimisen jälkeen hahmo muotoutui nopeasti.
 (d) Sopivin asento lajille. Olemukseltaan ja sommitelmaltaan paras.

(a)(b) Ensimmäiset hyljemielikuvat luonnoksina.
 (c)(d) Referenssikuvien myötä hahmo muuttui. Työstäminen meni luonnosteluvaiheen jälkeen liian pitkälle. Kuva meni tukkoon.
 (e) Palasin askeleen taaksepäin ja hioin norpan lopulliseen muotoonsa.

4 VIIMEISTELTY TUOTE

Lopputuloksesta olin jo ehtinyt kertaalleen muuttaa mieltäni, mutta aikaisemmin tehty työ tuli käytetyksi uudessa muodossaan. Ulkoasu ja elementit säilyivät ennallaan, kaiken sovittaminen yhteen vaati vain pieniä muutoksia pystyformaattista vaakaformaattiin. Hioin korttikirjaseen ulkoasun eikä sitomisvaihe ollut ongelmallinen. Lopputulokseen olen varsin tyytyväinen.

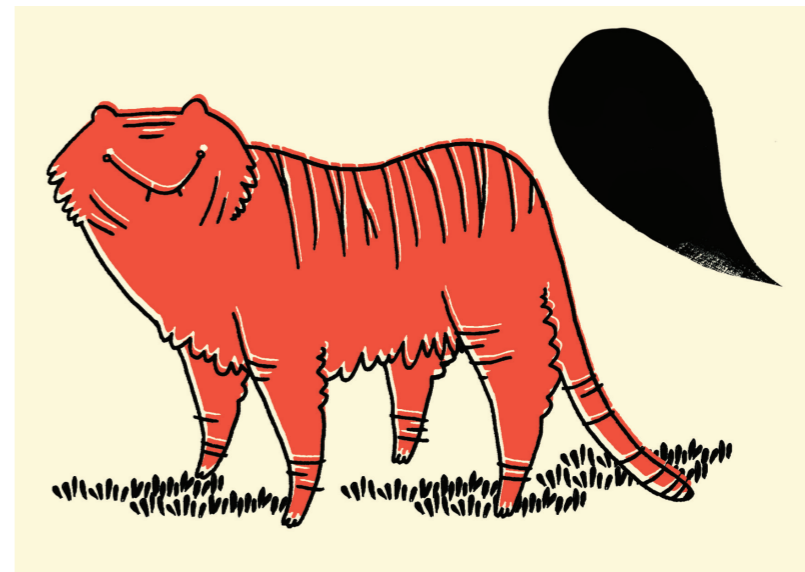
Kirjaseen ulkoasu oli ollut jo pitkään selvillä ja ainoana pienenä vaikeutena koin korttien takaosan ideoinnin. Päädyin kuitenkin tasapainon vuoksi hyvin yksinkertaiseen taustaan, vaikka kokeilin värialueita ja hahmoja myös kääntöpuolella. En halunnut viedä liikaa huomiota varsinaiselta kuvitukselta.

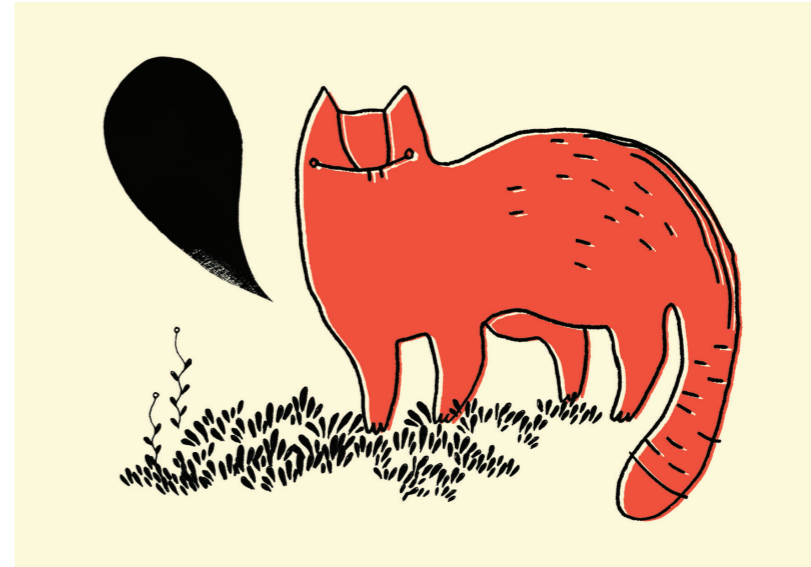
Tuloksena on 148 x 105 mm kokoinen, kompakti korttikokoelma joka tuntuu mukavalta esineeltä kädessä. Seuraavilla sivuilla esittelen valmiit kuvitukset sekä valokuvat lopullisesta tuotteesta.

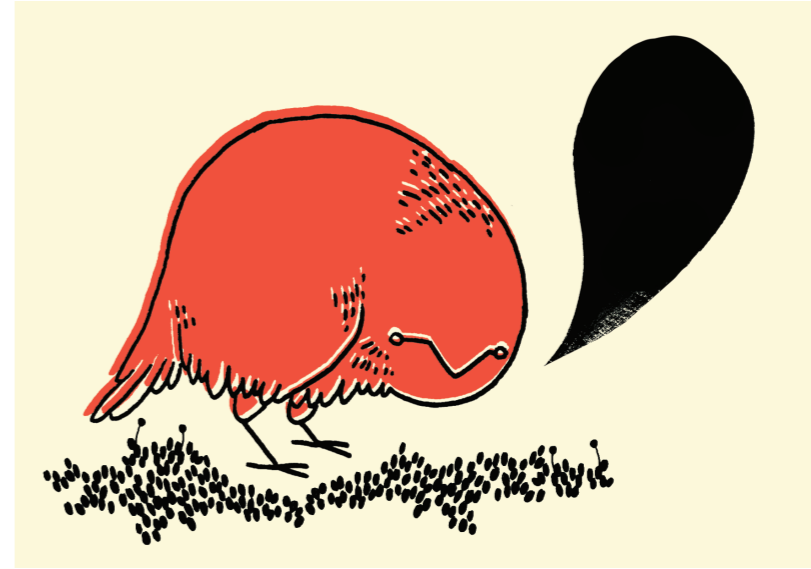
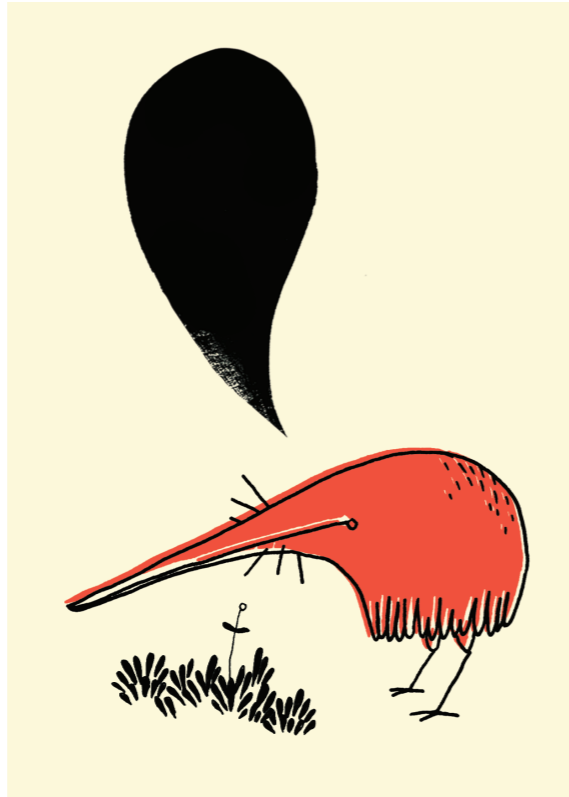

5 ITSEARVIOINTI JA YHTEENVETO

Olin asettanut päätavoitteekseni havainnointikykyäni kehittämisen ja kuvitusvalmiuksieni harjoittamisen. Onnistuin omasta mielestäni alusta asti lähestymään piirtotyöskentelyäni harkitusti ja ajatuksella. Sain entistä enemmän harjoiteltua kritiikin vastaanottamista näinkin henkilökohtaisessa projektissa, jossa itse olen määritellyt ja ideoinut työni. Tästä kiitos opponijille ja ystäville, jotka maltoivat tarkastella kuviani ja tekstiäni ja antoivat rehellistä palautetta.

Parasta antia oli kuitenkin oman työprosessin etenemisen selvittäminen itselleni. Sain nyt ajatuksella käydä läpi sen, miten työskentelen parhaiten, mitkä välineet tuntuvat parhaimmilta ja millainen ilmaisu on minulle ominaista. Kaikki tämä on tietenkin ollut jatkuvassa kehityksessä siitä päivästä lähtien, jolloin aloitin piirtämisen, mutta opinnäytetyöprosessin aikana onnistuin erinomaisesti selkeyttämään toimintatapojani myös itselleni. Kirjallisen sisällön tuottaminen ei ole ollut minulle koskaan helppoa, mutta ehkä juuri tämän vaikeuden vuoksi jouduin pohtimaan motiivejani, mielenkiinnonkohteitani ja tekniikoitani tarkemmin ja tätä kautta tunnen kehittyneeni entisest.

Lopullinen korttikirjanen vastaa odotuksiani ja suunnitelmiani, jotka määrittelin jo aloittaessani kuvitussisällön tuottamista. Käsissä pideltävä tuote tuntuu miellyttävältä ja sen mielenkiintoinen ulkoasu ajaa asiaansa saarnaamatta. Motiivini ja valmiuteni työskennellä saivat myös uutta vahvistusta prosessin aikana. Tekemästäni työstä on varmasti hyötyä lähitulevaisuudessa ja tapiiria onkin jo jalostettu eteenpäin. Yhtä valaisevaa projektia odotellessa on hyvä jatkaa eteenpäin.

LÄHTEET

Kirjallisuus

Berger, John: Näkemisen tavat. Penguin Ltd, Englanti. Painokaari Oy 1991

Hatva, Anja: Kuvittaminen. Rakennustieto Oy, Helsinki. Karisto Oy 1933

Domenico, Porzio: Picasso, Elämä ja teokset. Kirjayhtymä. Arnoldo Mondadori, Verona 1975

Je Suis le Cahier: The sketchbooks of Picasso. Thames and Hudson Ltd, Lontoo 1986. Arnoldo Mondadori Editore, Verona

Sähköiset

Pablo Picasso – Bull: A master class in abstraction. http://www.artfactory.com/art_appreciation/animals_in_art/pablo_picasso.htm Haettu 26.6.2015.

Luettelo äärimmäisen uhanalaisista selkärangkaisista. Wikipedia. https://fi.wikipedia.org/wiki/Luettelo_äärimmäisen_uhanalaisista_selkärangkaisista Haettu 2.2.2015.

The World's 100 most threatened species. Wikipedia. http://en.wikipedia.org/wiki/The_world's_100_most_threatened_species Haettu 3.2.2015.

Eläinlajit. WWF. <http://wwf.fi/elainlajit/> Haettu 3.2.2015.

Kuvalähteet

1. Picasso, Pablo: The Owl. <http://anjasthemeoftheweek.blogspot.fi/2012/03/camel-week-post-2-one-line-camel-by.html> Haettu 20.6.2015.

2. Picasso, Pablo: Bull - Plate 1. <http://pages.cpsc.ucalgary.ca/~sheelagh/personal/reps/bulls/> Haettu 1.8.2015.

3. Picasso, Pablo: Bull - Plate 11. <http://pages.cpsc.ucalgary.ca/~sheelagh/personal/reps/bulls/> Haettu 1.8.2015.

4. Noitarumpujen kuviot Skandinaviassa, Hirvi. <http://www.thuleia.com/rumpukuviot.html> Haettu 10.5.2015.

